

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Οἱ Ἄγγλοι, πρωτότυποι εἰς πάντα ἐνόσω ζῶσιν, εἶναι τοιοῦτοι, καὶ μετὰ θάνατον ἔτι. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τινὰς ὄλως πρωτοτύπους ἐπιταφίους ἐπιγραφάς, ληφθείσας ἔκ τινος συλλογῆς ἐπιταφίων ἐπιγραφῶν δημοσιευθείσης ἐν Καρλίσι, πρὸς κύρωσιν τῶν λόγων μας.

1. *Ἐν Οὐεσμιουστέρη.* — Εἰς μνήμην τοῦ Θωμᾶ Πάρρ, γεννηθέντος τὸ 1483 ἐν τῇ κομητείᾳ Σαλόπ. Ἐζήσεν ὑπὸ δέκα ἡγεμόνας, δηλ. τὸν Ἐδουάρδον Δ', τὸν Ἐδουάρδον Ε', Ῥιχάρδον Γ', Ἐρρίκον Ζ', Ἐρρίκον Η', Ἐδουάρδον ς', τὴν βασιλισσαν Μαρίαν, τὴν βασιλισσαν Ἐλισάβετ, Ἰάκωβον Α' καὶ Κάρολον Α'. Ἐζήσεν 152 ἔτη καὶ ἐνεταφιάσθη ἐνταῦθα τὴν 15 Νοεμβρίου 1635. Περιεργότατον συμβάν τῆς ζωῆς τοῦ Πατριάρχου τούτου εἶναι ὅτι εἰς ἡλικίαν 130 ἐτῶν κατηγορήθη εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον ὡς πατὴρ νόθου υἱοῦ καὶ κατεδικάσθη ὅπως κάμῃ δημοσίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετάνοιαν.

2. *Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Σωτήρος ἐν Σουθβάρη.* Ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή εὑρίσκεται ἐπὶ λίθου ὑπεράνω τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται τὰ σύμβολα τῶν φαρμακοπωλῶν.

«Ἐκεῖνος ὅστις ἀναπαύεται ὑπὸ τὸν λίθον τοῦτον ἐκράζετο ὑπὸ τινων Γάνετ, ἐνῶ ὠνομάζετο Γάραρδ. Ἐν τῇ νεότητί του διήλθε πολλοὺς κλύδωνας, ἀλλὰ τώρα φθάσας εἰς ἀσφαλῆ λιμένα ἀναπαύεται εἰς τὸν τάφον. Ἐσύχαζε τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ζῶν, καὶ ἠθέλησε νὰ ταφῇ ἐν αὐτῇ ἀφοῦ ἀποθάνῃ κύριοι, μὴ τὸν κλαίετε, διότι αὐτὸς εἶναι τώρα εἰς τὸν παράδεισον, ὅπου εὑρίσκεται ἀκετὴ πληθὺς φαρμακοπωλῶν.»

3. *Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Δουνδάλκης.* «Ἐν ταῦτα κεῖται τὸ σῶμα τοῦ Ρόβέρτου Μούρ. Τί νὰ σᾶς εἶπω πλέον; Οὗτος ἀπέθανεν ἐκ τῆς πολυφαγίας του ἂν ὅμως ἤκουε τὴν σύζυγον τοῦ Σάβδαν ἤθελεν ἐξακολουθήσει νὰ ζῆ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του.»

4. *Ἐπιτάφιος ἐνὸς φιλαργύρου.* Ἐνταῦθα κεῖται εἰς ὅστις ἀπόλασε τὴν ζωὴν, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξοδεύσῃ ὀλίγα χρήματα ὅπως ἀγοράσῃ ἰατρικόν· ἀλλὰ θὰ ἔσκαζεν ὁ δυστυχῆς ἀπὸ τὸν θυμὸν του, ἐὰν ἐμάνθανε πόσα ἐξωδεύθησαν εἰς τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ.

5. *Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Βαττερσεάς.* «Εἰς μνήμην τοῦ Σιρ Ἐδουάρδου Οὐίντερ, λοχαγοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συντάγματος τῶν Ἰνδῶν. Οὗτος μόνος καὶ ἄνευ ὅπλων ἐνίκησε μίαν Τίγρην, ῥιφθεὶς μετ' αὐτῆς ἐν τινι λίμνῃ, καὶ κρατῶν αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, μέχρις οὗ τὴν ἀπέπνιξε· μόνος πάλιν καὶ πεζὸς, ἐνίκησεν ἐξήκοντα (60) Ἄραβας ἵππεις, ἐφόνευσε τοὺς μὲν ἐπλήγωσε τοὺς δὲ καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἔτρεψεν εἰς φυγὴν. Τί πλέον τούτου ἔπραξεν ὁ Σαμψών;»

6. *Ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Ἑσσεξ.* «Ἐνταῦθα ἀναπαύεται ἡ Μαρία Ἑλῆς, θυγάτηρ τοῦ Θωμᾶ

Ἑλῆς καὶ Λυδίας τῆς συζύγου αὐτοῦ, κατοίκων τῆς κομητείας ταύτης. Αὕτη ἦτο παρθένος χαρακτηριστὴρος ἐναρέτου καὶ παρέχουσα μεγάλας ἐλπίδας. Ἀπέβίωσε τὴν 2 Ἰουνίου 1609 εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δεκαεννέα ἐτῶν.»

7. *Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Κλιουχεργόρδης.* «Ἐνταῦθα κεῖται ὁ στρατηγὸς Τούλου· εἶχεν ἡλικίαν 405 ἐτῶν· τὸν περιέμενον ἐνταῦθα ἐννέα σύζυγοι, αὐτὸς δὲ περιμένει τὴν δεκάτην.»

Τοῦτο ὁμοιάζει καὶ μὲ τὸ ἐξῆς·

«Μάρθα Βλέβιτ ἐκ τῆς ἐνορίας ταύτης, ἀποθανοῦσα τὴν 7 Μαΐου 1684, ὑπῆρξεν ἡ σύζυγος ἐννέα διαδοχικῶν συζύγων, ὧν ὁ ἕννατος ἐπέζησεν αὐτῆς.»

8. *Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Φολξτόρ.* «Ῥεβέκκα Ρόγερς. Δόξα τῷ Θεῷ· δὲν ἔχω ἀνάγκην πλέον ἐν τῇ οἰκίᾳ μου οὔτε τοῦ στεγαστοῦ οὔτε τοῦ κτίστου· οὐδέποτε ἐνταῦθα σκληρὸς ἰδιοκλήτης διώκει πτωχὴν ἐνοικιάστριαν. Διὰ νὰ μὴ ἔχη τις τὰς φροντίδας τοῦ ἐνοικίου καὶ τῶν πληρωμῶν πρέπει νὰ κατοικήσῃ ἐνταῦθα.»

9. *Ἐν Μιδδλεσεξ.* Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Λαίδου Μολεσθόρθ, ἀποθανούσης ἐν τινι πυρκαϊᾷ.

«Ἐνταῦθα κεῖται ὁ φοινιξ τῶν γυναικῶν, ὅςτις ὡς ὁ φοινιξ ἐξέπνευσεν εἰς τὰς φλόγας.»

10. *Ἐν τῷ Ἀγίῳ Παύλῳ τοῦ Λοιδίνου.* Τὸ ἐπιτάφιον τοῦ Σιρ Χριστοφόρου Βρέν ἀρχιτέκτονος τῆς ἐκκλησίας ταύτης εἶναι λακωνικότατον τὸ ἐξῆς.

«Χριστόφορος Βρέν.

Ἐὰν ζητῆς τὸν τάφον του, ἰδὲ πέριξ.»

Ὁμοιον τούτου περίπου εἶναι τὸ τοῦ Σιρ Ἰωάννου Βανμπροῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ πύργου τοῦ Βλανχέιμ.

«Γῆ, βάρυνε ἐπὶ τοῦ Βανμπροῦ περισσότερον διὰ νὰ ἐκδικηθῆς διὰ τὸ βάρος ὅπερ οὗτος ἐπέθεσεν ἐπὶ σοῦ.»

11. *Ἐν Οὐολβίξ.* Εἰς δημότης τῆς πόλεως ταύτης ἐζήτησεν ὅπως ἡ γυνὴ του ἐπιθέσῃ ἐπὶ τοῦ τάφου του τὰ ἐξῆς.

«Ὡ σὺ, ἂν ἡ νεότης νῦν τέρπει, ὑπῆρξά ποτε ὡς σὺ, ἀλλὰ καὶ σὺ μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃς ὡς ἐγώ· ἐτοιμάσθητι λοιπὸν νὰ με ἀκολουθήσῃς.»

Ἡ χήρα του ὅμως πρὸς τούτοις ἐπέθεσε καὶ τὰ ἐξῆς.

«Νὰ σὲ ἀκολουθήσω; εἶμαι πρόθυμος· ἀλλ' εἰς ποῖον τόπον, εἰς τὸν διάβολον ἢ εἰς τὸν Θεόν;»

12. *Ἐν Λετσόμ.* Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροθάπτου.

«Χαρῆτε διὰ τὸν θάνατόν του· ἂν ἐμάκρυνεν ἡ ζωὴ του, ἤθελε μᾶς θάψῃ πάντας.» Μ.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ παρόντος φύλλου παρεισέφρησαν τυπογραφικὰ παρομάματα, διορθοῦμεν ταῦτα.

Σελ. 689. στ. 2. Ἀπὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων. σ. 689 στ. 2 Ἀκινάκης. σ. 690 στ. 2 Ἐξηρτυμένου. σ. 690 στ. 2 Ἀλαλαγμοί. σ. 692 στ. 2 Ἐκατοντούτοις. σ. 693 στ. 4 Περιωπὴν κλπ.